

Utbyte av lite av varje mellan Angola och Moçambique

Text: Kajsa Johansson, info@kajsajohansson.se
Publicerad: Agera / Afrikagrupperna, oktober 2007

Odlar man mandioka på samma sätt i Angola och i Moçambique, är ximan i Moçambique fastare än fungen i Angola och hur kan Angola lära av arbetet mot hiv i Moçambique och vad kan det moçambikiska civila samhället lära sig av en decentraliserad angolansk organisation som Adra?

Allt detta diskuteras livligt under det pågående utbytet mellan partnerorganisationer från Angola och Moçambique. Tre angolaner från Adra reser runt i norra Moçambique och träffar organisationer som arbetar mot hiv och med sexuell och reproduktiv hälsa. Till våren är det moçambiqiernas tur.

Idéer om ett utbyte började gro under Afrikagruppernas regionala utbildningar i hiv, jämställdhet och sexualitet i Sydafrika och Tanzania förra året. Där fick partners från olika länder chans att lära känna varandra och det blev uppenbart att man var bra på helt olika saker.

Ikväll är de tre resänerna trötta men fyllda av nya intryck efter en lång dag ute i Nampulas förorter och landsbygd. Det är inte svårt att få dem att berätta lite om vad de upplevt hittills.

-Det som Moçambique lever mitt i just nu skulle Angola kunna lära sig mycket av. Inte minst regeringen borde dra lärdom av hur aktivt man arbetar mot aids här och inte vänta tills situationen blir densamma, säger Nelo Monterio från Adra Malanje. Han understryker att det civila samhället måste klara av att sätta press på regeringen i dessa frågor.

Dagens hembesök hos hiv-positiva har satt sina spår, alla tre är chockade över de svåra omständigheterna men upplever att det inte är själva sjukdomen som är det allra värsta utan tyngden av fattigdomen tillsammans med det utanförskap som många hiv-positiva verkar leva i.

Fineza Moyo tycker att man borde arbeta mer integrerat med tillgång till behandling och frågor kring nutrition. –Ta till exempel den svårt aids-sjuka kvinna vi besökte sist idag. Hushållet producerade majs och morötter men istället för att äta det de själva producerat, säljer de det. Det verkar finnas en uppfattning om att bra och fin mat kommer från staden – så är det ju verkligen inte!

De är kritiska till den centraliserade struktur som de ser hos många moçambikiska organisationer. Det medför många negativa konsekvenser för organisationerna och deras arbete, säger Teresa Quivienquele, det skapar inget självförtroende inom organisationerna, de som finns längre ner i strukturerna blir på alla sätt beroende av de som är högre upp. Detta i sin tur gör ju att ingen vill ta ansvar – att alla förlitar sig på att den som är över ska ta hand om allt.

För de tre resenärerna återstår en vecka fylld av besök och diskussioner. Imorgon tar vi tåget till Cuamba där våra partners på testkliniken och ungdomsmottagningen förväntansfullt planerar besöket. **⌘**